

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 10Csp/101/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123383084
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina L'achová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2026:6123383084.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta sudkyňou JUDr. Martinou L'achovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO 35 831 154, zast. advokátom: JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej: A. B., nar. X.XX.XXXX, bytom C. D. XXX/XXX, E. F., zast.: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom Pavla Mudroňa 1195/1, Žilina o zaplatenie 1.424,57 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Vo zvyšnej časti sa žaloba zamietá.

II. Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 30,4%.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca (Ahoj, a.s. Bratislava) sa na základe skutočností uvedených v žalobe doručenej Okresnému súdu Banská Bystrica domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.424,57 eur s prísl. a náhradu trov konania.

2. V žalobe tvrdil, že so žalovanou uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 1912011540, na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 3.000,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. Úverová zmluva bola uzavretá elektronicky prostriedkami diaľkovej komunikácie. Žalovaná nesplnila povinnosti vyplývajúce zo zmluvy riadne a včas a v dôsledku jej omeškania so splátkami úveru žalobca upozornil žalovanú na možné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Nakoľko žalovaná na upozornenie nereagovala, žalobca vyhlásil okamžitú splatnosť pohľadávky z úveru. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje voči žalovanej nesplatenú istinu úveru vo výške 1.424,57 eur s prísl., s tým, že žalovaná po vyhlásení okamžitej splatnosti úveru uhradila dňa 18.4.2023 sumu 273,76 eur a dňa 28.7.2023 sumu 40,64 eur. Žalobca si uplatňuje aj nárok na zaplatenie zmluvných úrokov, ktoré predstavujú rozdiel medzi celkovými nákladmi spojenými s úverom a plnením započítaným na úhradu celkových nákladov, aj zákonné úroky z omeškania.

3. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní dňa 25.8.2023 žalobe vyhovel vydaním platobného rozkazu pod sp. zn. 6Up/1362/2023, proti ktorému podala žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu včas odôvodnený odpor.

4. V podanom odpore namietala, že žalobca v žalobe neuviedol akým spôsobom bola overená bonita klienta, že z dikcie ust. § 9 ods. 2 písm. i) ZoSÚ vyplýva, že obligatórnou náležitosťou nie je len uvedenie úrokovej sadzby, ale aj ďalších náležitostí vzťahujúcich sa k úrokovej sadzbe. Odkazovala na závery Krajského súdu v Žiline v rozsudku sp. zn. 7Co/252/2019. Tiež namietala, že neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, nakoľko na týchto dokumentoch nie je podpis žiadnej osoby ako zástupcu žalobcu a žalobca ani nevyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru do zročnosti najbližšej

nasledujúcej splátky. Poslednú výzvu pred zosplatnením úveru ako aj vyhlásenie úveru za predčasne splatný treba považovať pre neurčitost' v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka za neplatné právne úkony, keďže v nich nie je jednoznačne uvedené, pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. Žalobca nemá nárok na splátky, ktorých zročnosť nastane po vyhlásení rozhodnutia vo veci samej, keďže žaloba bola podaná predčasne.

5. Pôvodný žalobca vo vyjadrení k odporu žalovanej uviedol, že úverová zmluva spĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ohľadom skúmania bonity žalovanej uviedol, že preveroval rodinný stav, príjmy a výdavky žalovanej, históriu splácania a platobnú kapacitu v nebankovom registri a poukazoval na odpovede žalovanej v prehľade verifikačných otázok pred schválením úveru, kedy žalovaná potvrdila, že pracuje, má zmluvu na dobu neurčitú a za posledné tri mesiace priemerný vymeriavací základ aspoň 748,- eur. Výpočtom, ktorým od čistej mzdy 590,- eur odpočítali sumu životného minima 205,07 eur, finančnú rezervu 75,96 eur a splátku iného úveru 215,- eur a 210,20 eur, ak ide o nezaopatrené dieťa alebo zaopatrené neplnoleté dieťa, dosiahli výšku prípadnej maximálnej splátky, ktorú žalovaná bola schopná splácať, a to sumu 88,84 eur. Keďže výška splátky podľa zmluvy o úvere bolo určená sumou 54,24 eur, mal za to, že postupoval s odbornou starostlivosťou a riadne preveril stav, príjmy a výdavky žalovanej. Z prehľadu splátok a úhrad je zrejmé, že žalovaná mesačné splátky nespĺnila riadne a včas. Z dôvodu porušenia platobnej disciplíny bola výzvou zo dňa 26.4.2021 upozornená na omeškanie s úhradou splátok i s následkom predčasného zosplatnenia úveru, pričom výzvu si žalovaná riadne prevzala dňa 29.4.2021. Nakoľko žalovaná dlžné splátky nezaplatila, žalobca listom zo dňa 25.5.2021 úver predčasne zosplatnil. Zároveň pripojil údaje žiadosti zo dňa 27.9.2023, výpis z registra klientských informácií a dáta dopytu do Sociálnej poisťovne.

6. Žalovaná k tomuto vyjadreniu nad rámec tvrdení uvedených v odpore uviedla, že veriteľ musí analyzovať spotrebiteľov osobný rozpočet, tak stranu príjmov ako i výdavkov, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a získané informácie riadne vyhodnotiť. Veriteľ takto nepostupoval, čím hrubo porušil svoje povinnosti, a preto sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Reálne neposúdil aká finančná čiastka ostatne žalovanej po odpočítaní všetkých nákladov na živobytie spolu s mesačnou splátkou za úver k dispozícii. Údaje z výpisu z registra klientských informácií sú neúplné, z týchto údajov nemohol mať žalobca vedomosť o príjmoch žalovanej. Zároveň žiadala, aby jej súd umožnil uhrádzať dlžnú sumu v mesačných splátkach po 50,- eur.

7. Súd o žalobe žalobcu rozhodol rozsudkom č. k. 10Csp/101/2023-95 zo dňa 29.2.2024 tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.179,27 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.453,03 od 5.6.2021 do 18.4.2023, zo sumy 1.493,67 eur od 19.4.2023 do 28.7.2023 a zo sumy 1.179,27 eur od 29.7.2023 do zaplatenia, a to v splátkach po 50,- eur mesačne splatných vždy do 25. dňa v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku pod následkom straty výhody splátok (výrok I.), vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.) a žalovanej voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 30,4% (výrok III.).

8. Proti tomuto rozsudku vo výrokoch II. a III. podal žalobca prostredníctvom svojho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie.

9. V priebehu odvolacieho konania podaním zo dňa 11.10.2024 pôvodný žalobca a obchodná spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., Bratislava, spoločne navrhli zmenu subjektov na strane žalobcu (§ 80 ods. 1 C.s.p.) dôvodiac, že pohľadávka, ktorej zaplatenie je predmetom tohto konania, bola na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi žalobcom a obchodnou spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o., Bratislava, dňa 25.9.2024 postúpená na obchodnú spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., Bratislava, ktorá spoločnosť zároveň vyjadrila súhlas s jej vstupom do konania na miesto žalobcu (§ 80 ods. 2 C.s.p.). Spolu s návrhom na zmenu subjektov na strane žalobcu bola predložená aj Zmluva o postúpení pohľadávok č. 001 zo dňa 25.9.2024 spolu s Prílohou. Zmluva o postúpení pohľadávok č. 001 zo dňa 25.9.2024 bola uzatvorená po tom ako bola podaná žaloba voči žalovanej, pričom predmetom postúpenia bola i pohľadávka voči žalovanej vyplývajúca zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1912011540 uzavretej medzi pôvodným žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom, pričom predmetom postúpenia je istina úveru, príslušenstvo a všetky práva spojené s pohľadávkou, vrátane zabezpečenia.

10. Tunajší súd návrhu na zmenu subjektov na strane žalobcu vyhovel a uznesením č. k. 10Csp/101/2023-175 zo dňa 17.10.2024 pripustil, aby do konania na miesto pôvodného žalobcu Ahoj, a.s., Bratislava, vstúpil žalobca (výrok I.).

11. O odvolaní žalobcu rozhodol Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 24CoCsp/42/2024-187 zo dňa 25.6.2025 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. a III. zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súdu prvej inštancie, ktorý posúdil úver žalovanej ako bezúročný a bez poplatkov následkom porušenia povinnosti veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, vytkol, že neuviedol dôvody prečo žalobcom získané informácie v zmysle § 7 ods. 20 ZoSÚ boli nedostatočné, prípadne z akého ustanovenia vyplýva konkrétny spôsob ako tieto ďalej analyzovať, teda že veriteľ skúmal bonitu žalovanej len formálne. Povinnosťou súdu bolo opätovne rozhodnúť o zostávajúcom nároku žalobcu, dôsledne pristúpiť k posúdeniu skutkových tvrdení strán a nimi navrhnutých dôkazov so zameraním sa na posúdenie, či žalobca preukázal, že pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere postupoval s odbornou starostlivosťou pri posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a či došlo k naplneniu niektorej zo zákonných podmienok na posúdenie úveru ako bezúročného a bez poplatkov.

12. Súd v spore ďalej postupoval v zmysle intencií rozhodnutia odvolacieho súdu.

13. Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal právneho zástupcu žalobcu a právneho zástupcu žalovanej.

13.1. Právny zástupca žalovanej svoju neúčast' ospravedlnil a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Ďalej uviedol, že zo strany právneho predchodcu žalobcu neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, pričom dôvodil, že je neprípustné, aby žalobca listom zo dňa 25.5.2021 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru do minulosti späťne ku dátumu 20.2.2021 (ako to výslovne v tomto liste uviedol) a že výzva na zaplatenie zo dňa 26.4.2021 neobsahuje presnú identifikáciu mesačnej splátky, pre ktorú bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, a preto ide v zmysle ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre neurčitost' o neplatný právny úkon, teda neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Žalobu považoval za nedôvodnú v celom rozsahu i z toho dôvodu, že žalobca si uplatnil nárok na základe zosplatennej pohľadávky, avšak bolo preukázané, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je neplatné (§ 132 v spoj. s § 216 ods. 1 C.s.p.). V tej súvislosti poukazoval na závery uvedené v uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/85/2021 zo dňa 12.2.2024 ohľadne viazanosti súdu žalobným návrhom, resp. porušením zásady „ne ultra petitem“.

13.2. Právny zástupca žalobcu svoju neúčast' ospravedlnil a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Zo strany žalobcu neboli prednesené žiadne ďalšie skutkové tvrdenia, či návrhy na doplnenie dokazovania. Nad rámec doterajšej argumentácie žalobca inú nepredložil.

14. Súd v súlade s ust. § 180 C.s.p. vec prejednal v ich neprítomnosti, vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, vyjadreniami strán sporu, listinnými dôkazmi založenými v spise a zistil nasledovný skutkový stav:

- pôvodný žalobca (v tom čase podnikajúci pod obchodným menom Amico Finance a.s.) ako veriteľ so žalovanou ako dlžníkom dňa 18.12.2019 uzavrel Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 1912011540, na základe ktorej poskytol žalovanej bezúčelový úver vo výške 3.000,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných 96 mesačných splátkach po 54,24 eur, vždy k 20. dňu v mesiaci, počnúc dňom 20.1.2020. Konečná splatnosť bola dohodnutá na deň 20.12.2027. Úrok bol fixný v sadzbe 16,50% ročne. RPMN bola uvedená vo výške 16,50%. Celková čiastka splatná spotrebiteľom bola určená na sumu 5.207,04 eur, celkové náklady boli uvedené v sume 2.207,04 eur;

- podľa bodu 3.2 písm. d) zmluvy v prípade, ak dlžník nespláca splátky úveru riadne a včas, veriteľ je oprávnený žiadať o zaplatenie celého zostatku úveru spolu s príslušenstvom, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru), ak je dlžník v omeškaní s úhradou jednej splátky úveru, alebo jej časti počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace, a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, a teda ak súčasne upozornil dlžníka v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva;

- dodatkom č. 1 k zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 20.8.2020 sa strany dohodli na odklade splátok úveru splatných v dňoch 20.8.2020, 20.9.2020 a 20.10.2020 s tým, že žalovaná je povinná zaplatiť prvú splátku po zrealizovaní odkladu splátok dňa 20.11.2020 v nezmenenej výške;

- dodatkom č. 2 k zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 7.12.2020 sa strany dohodli na odklade splátok úveru splatných v dňoch 20.11.2020, 20.12.2020 a 20.1.2021 s tým, že žalovaná je povinná zaplatiť prvú splátku po zrealizovaní odkladu splátok dňa 20.2.2021 v nezmenenej výške.

- listom zo dňa 26.4.2021 pôvodný žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy 162,72 eur s upozornením, že v opačnom prípade bude oprávnený vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru, písomnosť si žalovaná prevzala na adrese jej bydliska dňa 29.4.2021;

- listom zo dňa 25.5.2021 pôvodný žalobca z dôvodu neuhradenia záväzkov oznámil žalovanej predčasnú splatnosť úveru a vyzval ju na úhradu dlžnej sumy 3.028,34 eur;

- podľa prehľadu splátok a úhrad žalovaná vyčerpala sumu 3.000,- eur, pričom celková výška úhrad predstavuje sumu 1.820,73 eur (na istinu bolo započítaných 1.575,43 eur a na úroky 245,30 eur);

- dňa 25.9.2024 (po tom ako bola podaná žaloba voči žalovanej) uzatvorili pôvodný žalobca ako postupca a obchodná spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., Bratislava ako postupník Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 001, na základe ktorej bola na žalobcu postúpená pohľadávka voči žalovanej, ktorá je predmetom tohto konania.

15. Je nesporné, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 1912011540 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a tento právny vzťah sa preto spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, príp. zákon o ochrane spotrebiteľa).

16. Súd vec právne posúdil podľa nasledovných ustanovení:

17. Podľa ust. § 1 ods. 2 veta prvá z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

18. Podľa ust. § 2 písm. a), b) a d) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa ust. § 7 ods. 1 a 2 ZoSÚ veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

20. Podľa ust. § 7 ods. 16 ZoSÚ veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a
b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

21. Podľa ust. § 7 ods. 19 ZoSÚ veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní určiť, dodržiavať a pravidelne prehodnocovať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a limit na podiel výšky celkovej zadlženosti k príjmu.

22. Podľa ust. § 7 ods. 20 ZoSÚ na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky:

- a) čistý príjem spotrebiteľa,
- b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť,
- c) výška splátky spotrebiteľského úveru a
- d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

23. Podľa ust. § 7 ods. 27 ZoSÚ veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní na účely podľa odseku 19 použiť dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, peňažných záväzkoch spotrebiteľa, výške celkovej zadlženosti a ďalšie informácie o finančnej a ekonomickej situácii spotrebiteľa. Informácie o príjme podľa prvej vety je potrebné overovať preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní bez súhlasu spotrebiteľa, len na splnenie účelu posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a na účely podľa odseku 19, ak odsek 43 neustanovuje inak, elektronicky overiť informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa v Sociálnej poisťovni, a to prostredníctvom prevádzkovateľa registra. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky overujú len informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa, ktoré vopred získali od spotrebiteľa, u ktorého sa posudzuje schopnosť splácať spotrebiteľský úver. Náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom a na príjem spotrebiteľa.

24. Podľa ust. § 11 ods. 2 ZoSÚ ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

25. Podľa ust. § 17 ods. 1 ZoSÚ práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

- a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a
- b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

26. Podľa ust. § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa ust. § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

28. Podľa ust. § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

29. Podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

30. Predmetom konania zostal nárok žalobcu o zaplatenie sumy istiny 245,30 eur, úroku 1.961,74 eur a úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 245,30 eur od 5.6.2021 do zaplatenia (zvyšná časť žalobou uplatneného nároku). Výrok I. rozsudku tunajšieho súdu č. k. 10Csp/101/2023-95 zo dňa 29.2.2024 je právoplatný.

31. Žalobca odvodzuje svoje právo od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvoril so žalovanou jeho právny predchodca, pričom v priebehu odvolacieho konania uzatvorili pôvodný žalobca ako postupca a žalobca ako postupník dňa 25.9.2024 Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 001, na základe ktorej bola na žalobcu postúpená pohľadávka voči žalovanej, ktorá zostala predmetom konania.

32. Postúpenie pohľadávky je zákonným inštitútom zmeny v osobe veriteľa, kedy veriteľ aj bez súhlasu dlžníka môže svoju pohľadávku postúpiť písomnou zmluvou inému. Popri všeobecnej úprave postúpenia pohľadávok obsiahnutej v § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, pre určité druhy pohľadávok sú osobitnými právnymi predpismi ustanovené špecifické kritériá a obmedzenia vo vzťahu k možnosti a podmienkam ich zmluvného postúpenia tretej osobe.

33. K takýmto osobitným pohľadávkam patria aj pohľadávky vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pre ktoré zákonodarca s účinnosťou od 23.12.2015 v ust. § 17 ods. 1 písm. b) ZoSÚ upravil, že práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere veriteľ môže previesť na tretiu osobu, len ak sa postupuje pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Postúpenie pohľadávky v rozpore s uvedeným má za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky.

34. V prejednávanej veci zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere v spojení s dodatkom č. 2 vyplýva, že konečná splatnosť spotrebiteľského úveru je až dňa 20.3.2029, pričom bolo tvrdené, že veriteľ využil svoje právo a pre nesplácanie úveru zo strany dlžníka úver predčasne ku dňu 25.5.2021 zosplatnil. Vzhľadom na argumenty predstreté žalovanou v konaní, však zostalo sporným, či si právny predchodca žalobcu v zmysle ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ náležite splnil povinnosť pri uzatváraní zmluvy posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, nesplnenie ktorej podmienky má podľa § 11 ods. 2 veta prvá ZoSÚ za následok nemožnosť pre veriteľa vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

35. Účelom ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ ukladajúcim veriteľom povinnosť v predzmluvnom vzťahu so spotrebiteľom skúmať s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, je zabrániť v poskytovaní úverov spotrebiteľom ako slabšej zmluvnej strane, ktorých finančné možnosti neumožňujú splácanie úveru. Veriteľ, ktorý poskytuje spotrebiteľský úver je povinný vynaložiť aktívne úsilie, posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, a to na základe relevantných a aktuálnych informácií získaných jednak od spotrebiteľa a jednak získaných vlastnou činnosťou, napr. z bankového/nebankového registra, dopytom na Sociálnu poisťovňu (§ 7 ods. 27 ZoSÚ). Toto ustanovenie malo zabezpečiť záujem veriteľom správne odhadnúť schopnosť spotrebiteľa splácať úver a správať sa tak obozretne z pohľadu návratnosti úveru a z pohľadu dôsledkov nezodpovedného požičiavania na strane spotrebiteľov. Účelom citovaného ustanovenia je tak ochrániť spotrebiteľa ako slabšieho účastníka zmluvy a vyrovnať tak faktickú nerovnováhu vznikajúcu v právnom vzťahu medzi spotrebiteľom a dodávateľom.

36. Pri výklade pojmu „odborná starostlivosť“ je podstatná smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (Ú. v. EÚ L 133, s. 66), pretože táto sa do slovenského právneho poriadku prebrala práve prostredníctvom ZoSÚ. Súdny dvor EÚ vysvetlil, že „článok 8 ods. 1 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že jednak nebráni, aby bolo ohodnotenie úverovej bonity spotrebiteľa uskutočnené len na základe ním predložených informácií za predpokladu, že sú tieto informácie dostatočné a že

k obyčajným vyhláseniam spotrebiteľa sú pripojené dôkazy, a jednak neukladá veriteľovi povinnosť systematicky overovať pravosť informácií poskytnutých spotrebiteľom“ (rozsudok z 18.12.2014, CA Consumer Finance SA, C-449/13, EU:C:2014:2464). Požiadavka eurokonformného výkladu ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ ako nepriameho účinku smernice 2008/48 potom na základe judikatúry Súdneho dvora vedie k záveru, že veriteľ vynaloží odbornú starostlivosť pri posudzovaní bonity spotrebiteľa vtedy, ak bonitu vyhodnotí na základe spotrebiteľom predložených informácií za predpokladu, že sú tieto informácie dostatočné, a že k obyčajným vyhláseniam spotrebiteľa sú pripojené dôkazy.

37. V tej súvislosti súd poukazuje na aktuálnu rozhodovaciu činnosť vyšších súdnych autorít, a to závery Najvyššieho súdu SR v uznesení sp. zn. 8Cdo/46/2025 z 8.9.2025:

„Súdy nižších inštancií sa v súvislosti s posudzovaním bonity dlžníka nemôžu uspokojiť len s tým (tvrdením), že veriteľ bonitu klienta skúmal v zmysle svojho interného dokumentu a že nahliadol do úverových registrov dlžníka, oboznámil sa s jeho príjmom, výdavkami, rodinným stavom a výpisom z bežného účtu, ale dôkazné bremeno ho zaťažuje až do tej miery, že musí preukázať ako bonitu dlžníka vyhodnotil, pričom takéto vyhodnotenie nesmie byť len formálne. Z hodnotiaceho úsudku musí byť zrejmé, prečo veriteľ dlžníkovi úver (ne)poskytol;“. Z uvedeného vyplýva jednak povinnosť veriteľa skúmať výdavky spotrebiteľa ako aj povinnosť údaje o príjmoch a výdavkoch spotrebiteľa nielen zhromažďovať, ale relevantne vyhodnocovať.

38. Ústavný súd SR vo svojom náleze sp. zn. II. ÚS 530/2024 zo dňa 12.2.2025 (ods. 31. - 34. a ods. 41.) uviedol nasledovné:

„Podľa § 7 ods. 17 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch sa vynaložením odbornej starostlivosti rozumie, že veriteľ posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi. Mohlo by sa teda zdať, že postačuje, ak veriteľ preukáže, že nahliadol do príslušných registrov a vyžiadal si od spotrebiteľa a ďalších orgánov príslušné podklady. Je ale zrejmé, že na to, aby bolo možné hovoriť o odbornej starostlivosti, je potrebné preukázať aj odbornosť samu - teda preukázať aj to, že bola platobná schopnosť posúdená správne (boli vyhodnotené všetky údaje a správnym spôsobom bolo na nich prihliadnuté). Zhromaždenie podkladov bez ich správneho a odborného posúdenia by totiž nenaplnilo cieľ, ktorý zavedenie takej povinnosti veriteľa sledovalo - chrániť spotrebiteľa pred nadmernou zadlženosťou a platobnou neschopnosťou. Napokon je tu tretí aspekt procesu poskytovania úveru, na ktorý je súd povinný prihliadať na účely posúdenia, či veriteľ konal s odbornou starostlivosťou, a to či na základe odborného posúdenia mal byť úver poskytnutý. Napriek prieskumu zo strany veriteľa sa môže stať (a je zrejmé, že sa aj stáva), že dlžník úver splácať nebude. V takom prípade je potrebné vyhodnotiť, či sa tejto situácii nedalo predísť jednoducho tým, že by veriteľ úver nebol poskytol. Ak totiž veriteľ klientovi úver neposkytne, klient síce finančné prostriedky nezíska, ale ani nič nestratí. V prípade omeškania so splátkami, naopak, nielenže musí poskytnuté prostriedky vrátiť, ale suma sa (často výrazne) navyšuje o úroky, zmluvné pokuty a ďalšie poplatky, na ktoré má veriteľ nárok (ak ho má). Aj na platobnej neschopnosti dlžníkov teda môže veriteľ „zarobiť“, a preto je potrebné vyhodnocovať, či platobnú schopnosť dlžníka mohol už pri poskytovaní úveru racionálne predpokladať alebo nie - jednoducho povedané, či neposkytol úver napriek tomu, že bolo už na začiatku zrejmé, že ho dlžník nebude vedieť splácať. Uvedené platí napriek tomu, že tieto aspekty poskytovania úveru nevyplývajú z doslovného znenia § 7 ods. 17 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch. Jednak je potrebné vziať do úvahy slovíčko „najmä“ v § 7 ods. 17 zákona o spotrebiteľských úveroch a jednak je potrebné prihliadať na účel a cieľ čl. 8 smernice, ktorým je nielen ochrana samotného spotrebiteľa, ale aj posilnenie zodpovednosti veriteľa a zabránenie poskytnutiu nebonitného spotrebiteľského úveru (rozsudok Súdneho dvora CA Consumer Finance z 18. decembra 2014, C-449/13, bod 43; zvýraznenie pridané ústavným súdom, pozn.). ... Súd rozhodujúci vo veci je teda povinný (ex offa) sa vysporiadať so všetkými konkrétnymi okolnosťami prípadu a v rámci rozhodnutia spotrebiteľovi odôvodniť, prečo preskúmanie jeho bonity veriteľom bolo/nebolo v súlade nielen so slovenskými právnymi predpismi, ale aj normami európskeho práva.“

39. Náležité posúdenie splnenia povinnosti veriteľom v zmysle ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ, má teda význam pre právny záver o uplatniteľnosti sankcie v zmysle ust. § 11 ods. 2 ZoSÚ ohľadom práva veriteľa požadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

40. Žalovaná už v podanom odpore namietala, že žalobca v žalobe neuviedol akým spôsobom bola overená bonita klienta. Pôvodný žalobca vo vyjadrení k odporu (bod 5. odôvodnenia) predniesol, že preveroval rodinný stav, príjmy a výdavky žalovanej, históriu splácania a platobnú kapacitu

v nebankovom registri, a dôvodil, že žalovaná (v prehľade verifikačných otázok pred schválením úveru) potvrdila, že pracuje, má zmluvu na dobu neurčitú a za posledné tri mesiace priemerný vymeriavací základ aspoň 748,- eur. Výpočtom, ktorým od čistej mzdy 590,- eur odpočítal sumu životného minima 205,07 eur, finančnú rezervu 75,96 eur a splátku iného úveru 215,- eur a 210,20 eur, ak ide o nezaopatrené dieťa alebo zaopatrené nepľnoleté dieťa, dosiahol výšku prípadnej maximálnej splátky, ktorú žalovaná bola schopná splácať, a to sumu 88,84 eur. Keďže výška splátky podľa zmluvy o úvere bolo určená sumou 54,24 eur, mal za to, že postupoval s odbornou starostlivosťou. K vyjadreniu pripojil údaje žiadosti/zmluvy zo dňa 27.9.2023, výpis z registra klientskych informácií a dáta dopytu do Sociálnej poisťovne.

41. Ako súd už vyššie uviedol, dôkazy súvisiace so skúmaním bonity žalovanej boli nevyhnutné nielen na posúdenie odbornej starostlivosti veriteľa, ale aj na preukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu ako postupcu.

42. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi v ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ nie je smerodajné aká bola reálna finančná, majetková a sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ pristupoval k hodnoteniu bonity klienta. Povinnosťou veriteľa je teda bonitu spotrebiteľa nielen overovať, ale v prípade negatívnych zistení, úver spotrebiteľovi neposkytnúť.

43. V danej veci žalobca nepreukázal, že by jeho predchodca (veriteľ) riadne zisťoval výdavky žalovanej, keďže v súvislosti s vyhláseniami žalovanej (o výške výdavkov) nepožadoval doklady na ich preukázanie. V internom dokumente údaje žiadosti/zmluvy (č. I. 47), ani v inom dokumente (dotazník, výpočet) sa nevyhnutné pravidelné mesačné výdavky žalovanej neuvádzajú, tieto veriteľ ani nezisťoval (vlastné tvrdenia o opaku neprodukoval), a vo vyjadrení k odporu výslovne uviedol, že pri výdavkoch žalovanej vychádzal zo sumy životného minima, pričom odpočítal i sumu finančnej rezervy. Je zjavné, že žalobca konanie veriteľa, prečo veriteľ posúdil sumu životného minima spolu s rezervou ako skutočné výdavky žalovanej, neobjasnil, a zároveň žalobca neuviedol ani to ako veriteľ vyhodnotil všetky získané údaje o žalovanej (vrátane jej ďalších peňažných záväzkov). Pokiaľ žalobca dôvodil iba tým, že veriteľ od čistej mzdy 590,- eur odpočítal sumu životného minima 205,07 eur, finančnú rezervu 75,96 eur, splátku iného úveru 215,- eur, a dosiahol sumu 88,84 eur ako sumu prípadnej maximálnej splátky, ktorú žalovaná bola schopná splácať (keď výška splátky podľa zmluvy o úvere bola určená sumou 54,24 eur, t. j. nižšou), uvedené nezodpovedá odbornej starostlivosti, ale nasvedčuje, že postup veriteľa bol iba formálny.

44. Ustanovenie § 7 ods. 27 ZoSÚ výslovne stanovuje, že veriteľ je povinný použiť dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa, a zároveň tiež ďalšie informácie o finančnej a ekonomickej situácii spotrebiteľa. Toto ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že veriteľ nesmie bez ďalšieho vziať do úvahy len žiadateľom uvedené náklady, ak tieto žiadateľ uviedol v nižšej výške, než je stanovené životné minimum (keďže je vysoký predpoklad nesprávnosti takého údaju). S uvedeným korešponduje aj úprava v ust. § 2 ods. 5 Opatrenia, podľa ktorého výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa § 7 ods. 20 písm. b) zákona sa na účely odseku 1 určuje najmenej vo výške sumy životného minima... Ak zákon uvádza, že náklady spotrebiteľa treba posudzovať s ohľadom na životné minimum a Opatrenie uvádza, že náklady sú najmenej vo výške životného minima, uvedené nenahrádza a neruší povinnosť veriteľa vynaložiť primerané úsilie na zistenie informácií o aktuálnych reálnych nákladoch spotrebiteľa, ani veriteľovi nedáva možnosť sám si určiť výšku týchto nákladov (či už vo výške životného minima alebo inej). Ak účelom posúdenia bonity je zistiť, či žiadateľ o úver bude skutočne schopný splácať poskytnutý úver, potom je vylúčené, aby veriteľ posudzoval bonitu bez akejkoľvek informácie od žiadateľa o úver o jeho reálnych nákladoch na základné životné potreby. Okrem toho, že to výslovne stanovuje ZoSÚ, je tomu tak aj z dôvodu, že náklady na zabezpečenie základných životných potrieb priemerného spotrebiteľa výrazne prevyšujú výšku životného minima, čo je všeobecne známa skutočnosť. Okrem toho, veriteľ má podľa ust. § 7 ods. 27 ZoSÚ zohľadniť i ďalšie informácie o finančnej a ekonomickej situácii spotrebiteľa, a teda komplexne posúdiť jeho reálnu schopnosť úver splácať. Postup veriteľa, ktorý náklady spotrebiteľa na základné životné potreby automaticky a bez zisťovania reálnych nákladov stotožnil so sumou životného minima, je v priamom rozpore s ust. § 7 ods. 27 ZoSÚ. Posudzovanie bonity bez údajov o skutočných nákladoch žiadateľa o úver nemožno hodnotiť ako postup s odbornou starostlivosťou. Životné minimum vyjadruje minimálnu hranicu príjmov, pod ktorou nastáva stav hmotnej núdze. Výška životného minima a výška bežných nevyhnutných mesačných výdavkov priemerného spotrebiteľa sú celkom rozdielne veličiny.

45. Dôsledkom vyššie popísaného správania je, že veriteľ nebol oprávnený požadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, a preto nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky žalobcovi, ktorého aktívna legitímácia v spore potom nie je daná. Vzhľadom na uvedené súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol.

46. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, a preto súd rozhodol postupom podľa ust. § 262 ods. 1 C.s.p. aj o nároku na náhradu trov konania. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 C.s.p., t. j. podľa úspešnosti v spore. Žalobca si žalobou uplatnil nárok na zaplatenie sumy 3.386,31 eur s prísl. (1.424,57+1.961,74), úspešný bol v časti čo do zaplatenia sumy 1.179,27 eur s prísl. a vo zvyšnej časti bol neúspešný. Potom podľa výsledku konania ako celku bol hrubý úspech žalobcu v rozsahu 34,8%, hrubý úspech žalovanej v rozsahu 65,2% (100% - 34,8%), a tým daný čistý úspech žalovanej v rozsahu 30,4%. O výške trov prvoinštančného a odvolacieho konania (preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky) bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, a to v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Galanta.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa z. č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.